

وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

132 Herkes işlediği devamlı, bilinçli ameller sebebiyle âhirette farklı muamelelere tâbi tutulacak, yargılanacaktır. Senin Rabbin onların işledikleri amellerden gafil, habersiz değildir, bunlara göre, sizi mükâfatlandırıp cezalandıracaktır.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ

مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

133 Senin Rabbin zenginidir, muhtaç değildir. Rahmet ve merhamet sahibidir. Allah'ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olursa sizi de yok eder, sizden sonra Allah'ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olanları sizin yerinize getirir. Nitekim, sizi de başka kavimlerin soyundan, zürriyetinden türeterek bu hale getirmiştir.

إِنْ مَا تُوْعَدُونَ لَا تِ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

134 Size va'dedilen şey, nihaî yargı mutlaka gerçekleşecektir. Siz Allah'ın koyduğu kanunların dışına çıkarak bunun önüne geçemezsiniz, yakanızı kurtaramazsınız.

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ

عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

135 “- Ey kavmim, terketmediğiniz hayat tarzınızı, iktidarınızı yaşamaya devam edin, bütün imkânlarınızla elinizden geleni yapın. Ben de bilinçli olarak görevimi yapmaya devam ediyorum. Bu hayatın, bu dünyanın sonunda kimin kazanacağını, siz de yakında öğreneceksiniz. Şu bir gerçektir ki, küfürleri, nankörlükleri, bas-kıları, işkenceleri sebebiyle zâlimler kurtuluşa ebedî nimetlerle mutluluğa eremez” de.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ
وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ

إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

136 Allah'ın üretilip çoğalttığı ekin ve hayvanlardan Allah'a bir hisse ayırıyorlar ve kendi düşüncelerine göre:

“- Bu Allah'ın, şu da ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Allah'a ortak saydığımız varlıkların” diyorlardı. Ortak saydıklarına ayrılan hisse Allah'ın rızasını gerektirecek yerlere dağıtılmadığı için Allah'a ulaşmamakta, fakat Allah'a ayrılan hisseden, rızasına uygun olmayan yere dağıtıldığı için ortak saydıklarına ulaşmaktadır. Verdikleri hüküm ne kötüdür!

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائُهُمْ لِيَرُدُّوهُمْ

وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

137 Bunun gibi, ortak saydıkları mâbutlar, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında Allah'a ortak koşan müşriklerden, putperestlerden çoğuna, çocuklarını, kızlarını öldürmeyi süsleyip güzel gösterdi ki, hem kendilerini mahvetsinler, hem de yaptıklarına dinî kılıf bulmak için, dinlerini, şariatlarını, medeniyetlerini tahrif edip safiyetlerini bozsunlar. Allah'ın sünneti, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun ol- saydı bunu yapamazlardı. Öyleyse onları, uydurdukları ile başbaşa bırak.